

Αντιπροσώπευση των γυναικών στα εθνικά κοινοβούλια σε παγκόσμιο επίπεδο (1975-88)

και θεσμικά μέτρα για την αύξηση της συμμετοχής τους

Της Ιωάννας Μαγγανάρα

Το θέμα της συμμετοχής των γυναικών στην πολιτική ζωή και στα κέντρα λήψης αποφάσεων απασχολεί σήμερα έντονα τόσο το γυναικείο κίνημα, όσο και τους διεθνείς οργανισμούς, αλλά και τις ίδιες τις κυβερνήσεις, οι οποίες πιέζονται να διασφαλίσουν στην πράξη δικαιώματα, τα οποία μόνο τύποις μέχρι σήμερα είναι κατοχυρωμένα, τουλάχιστο στο δυτικό κόσμο.

Αυτό οφείλεται κυρίως στο ότι έχει γίνει πια αποδεκτό σε παγκόσμιο επίπεδο, ότι η μικρή συμμετοχή των γυναικών στην πολιτική ζωή, δεν οφείλεται στις ίδιες, δηλ. σε δικά τους μειονεκτήματα, αλλά κυρίως σε κοινωνικές και πολιτιστικές συνθήκες τις οποίες έχει διαμορφώσει το αντρικό κατεστημένο, προκειμένου να διασφαλίζει την κατοχή της εξουσίας επί μονίμου βάσεως, καθώς και ηγεμονεύοντα ρόλο στην διαμόρφωση της μορφής και του περιεχομένου της.

Τα στοιχεία που θα παρουσιάσουμε στο σημείωμα αυτό, προέρχονται από μία έρευνα που έκανε η Διακοινοβουλευτική Ένωση. Πριν προχωρήσουμε στην παράθεση των στοιχείων, θα κάνουμε ένα σύντομο ιστορικό της ένωσης και θ' αναφερθούμε στους στόχους της.

Η Διακοινοβουλευτική Ένωση είναι μία παγκόσμια οργάνωση κοινοβουλευτικών εκπροσώπων με στόχο την ανάπτυξη και ενδυνάμωση των κοινοβουλευτικών θεσμών και την προώθηση της διεθνούς ειρήνης και συνεργασίας.

Τον Ιούνιο του 1988, 109 από τα 145 εθνικά κοινοβούλια που υπάρχουν σήμερα σε κυρίαρχα κράτη ήταν μέλη της. Η Ένωση, της οποίας μέλη είναι κοινοβουλευτικοί διαφόρων ιδεολογιών, ασχολείται με την αντικειμενική μελέτη πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών προβλημάτων διεθνούς σημασίας.

Οι αποφάσεις που υιοθετούνται στις συνελεύσεις της Ένωσης, υποβάλλονται στα εθνικά κοινοβούλια από τα μέλη της, τα οποία φροντίζουν και για την προώθηση της εφαρμογής τους.

Πολλά μέτρα νομοθετικού ή τεχνικού χαρακτήρα και άλλα που αφορούν πολιτικές υιοθετήθηκαν από πολλά εθνικά κοινοβούλια σαν αποτέλεσμα αυτών των αποφάσεων.

Η Διακοινοβουλευτική Ένωση ήταν η πρώτη πολιτική οργάνωση η οποία προώθησε την έννοια της ειρήνης και της διεθνούς διαίτησας. Οι αρχές της ξεκινάνε το 1889 όταν έγινε η πρώτη Διακοινοβουλευτική διάσκεψη για τη Διεθνή διαίτησία στο Παρίσι μετά από πρωτοβουλία δυο κοινοβουλευτικών και ανθρώπων της ειρήνης του William Randal Cremer από την Αγγλία και του Frederic Passy από τη Γαλλία.

Στη Διάσκεψη αυτή συμμετείχαν αντιπρόσωποι από εννέα χώρες και 3 ηπείρους.

Η Διακοινοβουλευτική Ένωση από την αρχή ήταν πολύ δραστήρια στο κίνημα ειρήνης και έπαιξε σημαντικό ρόλο στη δη-

μιουργία του Διαρκούς Δικαστηρίου Διαιτησιών που εδρεύει στη Χάγη.

Μέχρι σήμερα 8 από τα βραβεία Νόμπελ ειρήνης ήταν μεγάλες προσωπικότητες της Διακοινοβουλευτικής Ένωσης.

Τα όργανα της Ένωσης είναι η Συνέλευση η οποία συγκαλείται δύο φορές το χρόνο και στην οποία συμμετέχουν 300 περίπου κοινοβουλευτικοί κάθε φορά, το Συμβούλιο το οποίο διαμορφώνει το ετήσιο πρόγραμμα και τον προϋπολογισμό, η εκτελεστική επιτροπή που επιβλέπει τη διαχείριση και τέλος 4 επιτροπές. Αυτές είναι οι εξής: α) Πολιτικών Θεμάτων, διεθνούς ασφάλειας και αφοπλισμού β) κοινοβουλευτικών, νομικών και θεμάτων ανθρωπίνων δικαιωμάτων γ) κοινωνικών, πολιτιστικών και θεμάτων περιβάλλοντος δ) εθνικών θεμάτων. Η Γραμματεία της Ένωσης εδρεύει στη Γενεύη.

Η Ένωση έχει κάνει πολλές συναντήσεις σε εξειδικευμένα θέματα όπως ευρωπαϊκή σύγκλιση, αφοπλισμός, πληθυσμός, υγεία και ανάπτυξη, αγροτική ανάπτυξη, εργασία, παιδεία, ναρκωτικά. Επίσης πρόκειται να κάνει τον Οκτώβριο του 1989 στη Μαδρίτη, συνάντηση με θέμα τη συμμετοχή των γυναικών σε κοινοβουλευτικό επίπεδο και στα κέντρα λήψης αποφάσεων.

Εκτός από τις συναντήσεις αυτές η Ένωση προσφέρει και τεχνική συνεργασία σε κοινοβούλια σε αναπτυσσόμενες χώρες που έχει σαν στόχο τη βελτίωση της υποδομής τους και των μεθόδων εργασίας τους.

Επίσης η Ένωση έχει στενή συνεργασία με τα Ην. Έθνη όπου έχει συμβουλευτικό καθεστώς (κατηγορία Ι) στο ECOSOC.

Τέλος αξίζει να σημειώσουμε ότι η Διακοινοβουλευτική Ένωση έχει ουστήσει

μία επιτροπή που εξετάζει καταγγελίες παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων των ιδίων των κοινοβουλευτικών.

Μέχρι σήμερα έχει εξετάσει 600 περίπου τέτοιες καταγγελίες σε 47 χώρες. Από τις 514 που έκανε δεκτές, οι περισσότερες αφορούσαν κοινοβουλευτικούς που είχαν φυλακισθεί ή εκρατούντο. Ορισμένοι πέθαναν στην φυλακή, ενώ άλλοι εξακολουθούν να κρατούνται. Πάντως 90% των περιπτώσεων αυτών είναι σήμερα ελεύθεροι και ορισμένοι έχουν ξαναγίνει μέλη της Ένωσης χάρη στις προσπάθειες που κατέβαλλε η Ένωση και κυρίως με τη δημοσιοποίηση των στοιχείων που αφορούν τις παραβιάσεις αυτές.

Το θέμα της ισοτιμίας των δύο φύλων άρχισε ν' απασχολεί την Ένωση από το 1984, οπότε κατά την 72^η Γεν. Συνέλευση υιοθέτησε απόφαση με τίτλο «Ανάγκη διακοινοβουλευτικής και άλλης δράσης για τη διαμόρφωση πρωτοβουλιών οι οποίες θα έχουν σαν στόχο την επίτευξη ίσων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων για τους άνδρες και τις γυναίκες».

Το Σεπτέμβριο του 1985, το Συμβούλιο της Ένωσης υιοθέτησε μία επιπλέον απόφαση που ζητούσε από τις εθνικές ομάδες να υποβάλλουν κάθε τρία χρόνια εκθέσεις για τα μέτρα που έχουν λάβει για την προώθηση των ίσων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων μεταξύ ανδρών και γυναικών, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που έχουν λάβει, στο πλαίσιο των μελλοντικών στρατηγικών για το 2.000, που υιοθετήθηκαν στο Ναϊρόμπι τον Ιούλιο του 1985.

Η Ένωση ζήτησε επίσης από τα εθνικά κοινοβούλια να ορίσουν σύνδεσμο για τα θέματα των γυναικών με την γραμματεία της που να είναι κατά προτίμηση κοινοβουλευτικός.

Από τα 108 κοινοβούλια που αντιπροσωπεύονταν στην Ένωση το 1988, μόνο 57 όριζαν τέτοια εκπρόσωπο, ενώ τα άλλα αποφάσιζαν ότι μπορούσαν να στέλνουν τις πληροφορίες μέσω της γραμματείας τους.

Τον Οκτώβριο του 1987 ήταν έτοιμη η προκαταρκτική έκθεση με τα στοιχεία των εθνικών κοινοβουλίων.

Ήταν επίσης έτοιμη και μία δεύτερη έκθεση που αφορούσε τη συμμετοχή των γυναικών στην πολιτική ζωή και στα κέντρα λήψης αποφάσεων.

Τα στοιχεία που παραθέτουμε κατωτέρω περιλαμβάνονται στην δεύτερη έκθεση και αφορούν 73 από τα 145 μέλη της Ένωσης για την περίοδο 1975-1985. Τα 73 αυτά μέλη είχαν κοινοβούλια εν ισχύ το 1975 και έστειλαν στη γραμματεία της Ένωσης τις σχετικές πληροφορίες.

Η σύγκριση των ποσοστών γι' αυτή την περίοδο δείχνει ότι η συμμετοχή των γυναικών στα εθνικά κοινοβούλια μειώθηκε σε 15 χώρες, δεν άλλαξε σε τρεις και αυξήθηκε σε 55 χώρες.

α) Μείωση:

Αλβανία (-4.4%), Αργεντινή (-2.7%), Μπαγκλαντές (-3.5%), Μπαρμπάντος (-3.7%), Κίνα (-1.4%), Ακτή του Ελεφαντοστού (-3.4%), Ουγγαρία (-7.7%), Κένυα (-2.5%), Μάλτα (-0.7%), Πορτογαλία (-0.4%), Δημοκρατία της Κορέας (-2.6%), Σρι Λάνκα (-1.0%), Τουρκία (-0.7%), Ζαΐρ (-5.5%) και Ζάμπια (-2.2%).

β) Καμιά αλλαγή

Ιαπωνία, Λίβανος (δεν έχουν γίνει εκλογές από το 1972) Μαρόκο.

γ) Αύξηση από 0 έως 1%

Λαϊκή Δημοκρατία της Κορέας (+0,3%) και Ανατολική Γερμανία (+0,4%).

δ) Αύξηση από 1% έως 5%

Αυστρία (+3,3%) Βέλγιο (+1,9%), Βουλγαρία (+2,3%) Κύπρος (+1,2%) Τσεχοσλοβακία (+3,5%) Αίγυπτος (+1,4%) Γαλλία (+4,8%) Ελλάδα (+2,3%) Γουατεμάλα (+3,0%) Ινδία (+3,7%) Ινδονησία (+4,2%) Ισραήλ (+1,7%) Μαλαισία (+1,9%) Μαλάουι (+2,3%) Μογγολία (+1,9%) Πακιστάν (+4,7%) Πολωνία (+4,4%) Άγιος Μαρίνος (+3,4%) Σιγγαπούρη (+3,8%) Σουρινάμ (+2,7%) Τυνησία (+2,9%) Μεγάλη Βρετανία (+2,1%) ΗΠΑ (+1,7%) Σοβιετική Ένωση (+2,4%) Βενεζουέλα (+1,2%) Γιουγκοσλαβία (+2,7%).

ε) Αύξηση από 5% έως 10%

Αυστραλία (+6,1%) Μποτσουάνα (+5,1%) Βραζιλία (+5,1%) Καμερούν (+8,3%) Καναδάς (+6,5%) Κόστα Ρίκα (+7,0%) Φιλανδία (+8,5%) Γκαμπόν (+9,2%) Γερμανία (+9,8%) Ιρλανδία (+5,6%) Ιταλία (+9,0%) Ιαμαϊκή (+7,9%) Λιχτενστάιν (+6,6%) Λουξεμβούργο (+9,5%) Μεξικό (+5,7%) Νέα Ζηλανδία (+9,8%) Σουηδία (+9,5%) Ελβετία (+6,5%) Συρία (+6,5%).

ζ) Αύξηση από 10% έως 15%

Πράσινο Ακρωτήριο (+12,7%) Δανία (+13,4%) Ολλανδία (+10,7%) Τρίνιτας και Ταμπάγκο (+13,9%).

η) Αύξηση από 15% έως 20%

Ισλανδία (+15,6%) Νορβηγία (+18,9%) και Ρουμανία (+19,2%).

Μέτρα που έχουν ληφθεί ή που συζητείται να ληφθούν προκειμένου να διασφαλισθεί η ίση πρόσβαση των γυναικών στα εθνικά κοινοβούλια.

Αλγερία Ένα τμήμα του προεδρικού διατάγματος αριθ. 52 της 26ης Νοεμβρίου 1986 που αφορά την ανανέωση της εθνοσυνέλευσης, τονίζει τη σημασία της ανάμειξης των γυναικών στην πολιτική ζωή της χώρας και την ανάγκη για επαρκή αντιπροσώπευση όλων όσων απετέλεσαν την επανάσταση μεταξύ των οποίων και οι γυναίκες ώστε η εθνοσυνέλευση να μην έχει μόνο ανώτερα ποσοτικά μέλη, αλλά και όσο το δυνατόν πιο ευρεία κοινωνική βάση.

Χώρες στις οποίες έχουν ληφθεί συγκεκριμένα μέτρα

Στο **Βέλγιο** από τον Οκτώβριο του 1985 έχουν ληφθεί τα εξής μακροπρόθεσμα μέτρα: Εκπαίδευση των γυναικών μέσα στα πολιτικά κόμματα, παροχή διευκολύνσεων σε γυναίκες που έχουν πολιτική δράση σε κομματικά και άλλα πλαίσια, υιοθέτηση του συστήματος των ποσοστώσεων με στόχο την προώθηση των γυναικών στις εκλογικές λίστες. Από τον Οκτώβριο του 1985 και για πρώτη φορά το Βέλγιο έχει υφύπουργείο για την κοινωνική χειραφέτηση με δική του διοικητική υποδομή και ξεχωριστό προϋπολογισμό. Το υφύπουργείο θα ξεκινήσει εκστρατείες για την πληροφόρηση και συνειδητοποίηση της κοινής γνώμης πριν από τις δημοτικές εκλογές του επόμενου χρόνου με στόχο να συμπεριληφθούν περισσότερες γυναίκες υποψηφίες σε εκλογίμες θέσεις στις λίστες των κομμάτων και να εκλεγούν περισσότερες γυναίκες.

Καναδάς Τρία μεγάλα πολιτικά κόμματα δημιούργησαν οργανώσεις μέσα στην κομματική μηχανή με στόχο να ενθαρρύνουν τις γυναίκες να θέσουν υποψηφιότητα στις εκλογές.

Οι οργανώσεις αυτές εκπαιδεύουν τις γυναίκες σε θέματα στρατηγικής, συλλογής χρημάτων, στο πώς οργανώνεται μία πολιτική εκστρατεία κλπ.

Δανία Δεν έχουν υιοθετηθεί επίσημα μέτρα. Κάθε φορά πριν από τις βουλευτικές και τις δημοτικές εκλογές, το Συμβούλιο Ισότητας και οι γυναικείες οργανώσεις παίρνουν πρωτοβουλίες προκειμένου να αυξήσουν την συμμετοχή των γυναικών υποψηφίων.

Ιράκ Έχουν ληφθεί πρακτικά μέτρα όσον αφορά τη συμμετοχή των γυναικών στα κέντρα λήψης αποφάσεων.

Λιβερία Έχουν ληφθεί μέτρα χωρίς επιτυχία.

Ρουμανία Ο στόχος που έχει τεθεί από τον Ιούλιο του 1985 είναι οι γυναίκες να καταλάβουν το 30% των ηγετικών θέσεων.

Σιγγαπούρη Από τον Ιούλιο του 1985 το κυβερνών κόμμα έχει υιοθετήσει θετικά μέτρα για την προώθηση περισσότερων γυναικών υποψηφίων στις εκλογές.

Μεγάλη Βρετανία Το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα και το φιλελεύθερο πιέζουν να υιοθετηθεί η εξής διαδικασία: Η λίστα για την ανάδειξη του υποψηφίου κάθε κόμματος σε όλες τις περιφέρειες να περιλαμβάνει τρία άτομα εκ των οποίων το ένα να είναι οπωσδήποτε γυναίκα και το άλλο άντρας.

Επίσης έχει δημιουργηθεί και μία ομάδα πίεσης που λέγεται ομάδα των 300 με στόχο την αύξηση της αντιπροσώπευσης των γυναικών στο κοινοβούλιο.

ΗΠΑ Η επιτροπή για την προεκλογική εκστρατεία τόσο του δημοκρατικού όσο και του ρεπουμπλικανικού κόμματος έχει προγράμματα για την προσέλκυση γυναικών υποψηφίων.

Θεσμικοί μηχανισμοί που αφορούν στη διασφάλιση της αντιπροσώπευσης των γυναικών στο κοινοβούλιο

Καμία χώρα από όσες έδωσαν πληροφορίες δεν έχει θεσπίσει θεσμικούς μηχανισμούς για την διασφάλιση της αντιπροσώπευσης των γυναικών στο κοινοβούλιο. **Γαλλία:** Ο νόμος που αφορά την εκλογή των δημοτικών συμβουλίων όπως υιοθετήθηκε από το Κοινοβούλιο, τον Νοέμβριο του 1982, περιέχει μια διάταξη που δημιουργεί σύστημα ποσοστώσεων για τις γυναίκες, στις λίστες των κομμάτων στις δημοτικών εκλογές.

Το Συνταγματικό Συμβούλιο έκρινε την διάταξη αυτή αντιονταγματική κι έτσι απέκλεισε τη δυνατότητα δημιουργίας ενός θεσμικού μηχανισμού με τον οποίο θα μπορούσε να προωθηθεί η αντιπροσώπευση των γυναικών.

Διορισμένα μέλη του κοινοβουλίου

Ορισμένα κοινοβούλια συμπεριλαμβάνουν και μέλη που διορίζονται. Την 1η Απριλίου 1988 αυτό ίσχυε για τα κοινοβούλια των κάτωθι χωρών.

Αντίγκουα και Μπαρμπούντα, Μπαχάμες, Μπαγκλαντές, Μπαρμπάντος, Μπελίτζε, Καναδάς, Άγιος Δομίνικος, Αίγυπτος, Γκαμπόν, Γκάμπια, Δυτ. Γερμανία, Γρενάδα, Ινδία, Ινδονησία, Ιρλανδία, Ιταλία, Ιαμαϊκή, Ιορδανία, Κένυα, Μαλάουι, Μαλαισία, Μαλδίβες, Μαυρίκιος, Νεπάλ, Πακιστάν, Φιλιππίνες, Αγία Λουκία, Σεϋχέλλες, Σιέρρα Λεόνε, Σομαλία, Νότιος Αφρική, Σουαμιλάνδη, Ταϊλάνδη, Τρίνιτατ και Τομπάγκο, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Τανζανία, Υεμένη, Ζιμπάμπουε.

Η διαδικασία διορισμού δεν έχει βέβαια σαν στόχο τη διασφάλιση της αντιπροσώπευσης των γυναικών στο κοινοβούλιο. Μπορεί όμως να διευκολύνει την αύξηση

του αριθμού τους.

Θέσεις που προορίζονται για τις γυναίκες

Αυτός ο μηχανισμός θεωρείται από ορισμένους ότι βρίσκεται σε αντίθεση με την αρχή της ισότητας μεταξύ γυναικών και αντρών, ενώ άλλοι θεωρούν ότι είναι ένα μέτρο που είναι προσωρινά αναγκαίο, ειδικότερα εξαιτίας των πολιτιστικών στερεότυπων.

Μπανγκλαντές Μέχρι το 1987, 30 από τις 330 θέσεις στο κοινοβούλιο (9,1%) προοριζόταν για τις γυναίκες.

Πακιστάν 20 από τις 237 θέσεις (8,4%) της εθνοσυνέλευσης προορίζονται για γυναίκες.

Λίστες γυναικών

Ανατολική Γερμανία Από το Σύνδεσμο Δημοκρατικών γυναικών μπορούν να υποβληθούν λίστες υποψηφίων.

Ισλανδία Μετά από την εκλογή της πρώτης γυναίκας προέδρου της Δημοκρατίας το 1980, οι γυναίκες συνειδητοποιήσαν περισσότερο από πριν, την έλλειψη πολιτικής δύναμης. Αυτό οδήγησε πολλές ομάδες γυναικών να υποβάλλουν λίστες υποψηφίων πριν από τις δημοτικές εκλογές του 1982 και τις βουλευτικές του 1983. Οι λίστες αυτές κέρδισαν θέσεις στο Akureyr, Reykjavík, Althing Delhing.

Το πιο σημαντικό όμως αποτέλεσμα ήταν οι επιπτώσεις τους στα άλλα πολιτικά κόμματα.

Το σύστημα των ποσοτώσεων

Αυστρία Ορισμένα κόμματα συμπεριλαμβανομένου του σοσιαλιστικού κόμματος έχουν υιοθετήσει το σύστημα των ποσοτώσεων.

Βέλγιο. Από τον Οκτώβριο του 1985 ορισμένα πολιτικά κόμματα έχουν επιλέξει το σύστημα των ποσοτώσεων με στόχο να συμπεριληφθεί ένας μόνιμος αριθμός γυναικών στα κομματικά όργανα.

Ορισμένα άλλα κόμματα έχουν πάρει μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι στις λίστες των εκλογών ένα 20 έως 25% των υποψηφίων θα είναι γυναίκες.

Στην πραγματικότητα όμως ο στόχος αυτός δεν μπορεί να υλοποιηθεί. Εκείνο που έχει σημασία είναι η σειρά που κατέχουν οι γυναίκες στις λίστες, αν είναι δηλαδή εκλογίμες θέσεις, διαφορετικά το σύστημα των ποσοτώσεων δεν έχει κανένα αποτέλεσμα.

Ένα άλλο μέτρο το οποίο είναι υπό συζήτηση είναι η υιοθέτηση ενός νόμου που αφορά την θέσπιση των ποσοτώσεων στο συμβούλιο για τα μαζικά μέσα ενημέρωσης (διάταγμα από 2/5/85 του Φλαμανδικού Συμβουλίου) το οποίο χαράσσει την πολιτική στον τομέα αυτό. Με το σύστημα αυτό διασφαλίζεται ότι το 1/3 των μελών του Συμβουλίου θα είναι γυναίκες.

Δανία Το σοσιαλιστικό κόμμα έχει υιοθετήσει εδώ και αρκετά χρόνια το σύστημα των ποσοτώσεων για τις εκλογές στα κομματικά όργανα. Οι σοσιαλδημοκράτες

πρόσφατα υιοθέτησαν κι αυτοί αυτό το σύστημα.

Γαλλία Αν και όλα τα κόμματα λένε ότι καταβάλλουν προσπάθειες για την ίση συμμετοχή των γυναικών στα κομματικά όργανα, μόνο το σοσιαλιστικό κόμμα έχει υιοθετήσει ένα ποσοστό 20% που αφορά τη συμμετοχή των γυναικών σε όλα τα κομματικά όργανα στο τοπικό και εθνικό επίπεδο. Επίσης για τις λίστες των υποψηφίων έχει υιοθετηθεί ένα 20% για την συμμετοχή των γυναικών.

Όμως αν κρίνει κανείς από το πόσες γυναίκες κατέχουν εκλογίμες θέσεις στις λίστες του σοσιαλιστικού κόμματος διαπιστώνει ότι το ποσοστό του 20% απέχει πολύ από την πραγματικότητα.

Α. Γερμανία Το σύστημα των ποσοτώσεων έχει υιοθετηθεί από ορισμένα κόμματα, αν και υπάρχουν επιφυλάξεις από πλευράς συνταγματικού δικαίου.

Ισλανδία Το κόμμα της ένωσης των λαών υιοθέτησε ένα πρόγραμμα θετικής δράσης υπέρ των γυναικών, βάσει του οποίου οι γυναίκες πρέπει να συμμετέχουν με ποσοστό 40% σε όλα τα επίπεδα της κομματικής οργάνωσης.

Έτσι σήμερα οι γυναίκες αποτελούν το 50% της κομματικής ηγεσίας του, ενώ τα στοιχεία για τα άλλα κόμματα δείχνουν ότι η συμμετοχή των γυναικών κυμαίνεται μεταξύ 14 και 33%.

Ισραήλ Το εργατικό κόμμα και το «MAPAM» έχουν υιοθετήσει ένα σύστημα ποσοτώσεων για όλα τα κομματικά όργανα με το οποίο διασφαλίζεται ότι ένα 20% των θέσεων καταλαμβάνεται από γυναίκες. Ένα άλλο κόμμα, το φιλελεύθερο Shinui, αφού εξήτασε το σύστημα των ποσοτώσεων, το απέρριψε ως αντισυνταγματικό.

Ολλανδία Ορισμένα κόμματα έχουν υιοθετήσει το σύστημα των ποσοτώσεων.

Νορβηγία Το εργατικό κόμμα απεφάσισε ότι ένα 40% των αντιπροσώπων σε συνέδρια και διασκέψεις θα είναι γυναίκες.

Τα τελευταία χρόνια έχουν ληφθεί μέτρα για την διευκόλυνση της πρόσβασης των γυναικών στα κομματικά όργανα, αλλά είναι ακόμα στόχοι που δεν έχουν επιτευχθεί.

Ρουμανία Ο στόχος είναι η συμμετοχή των γυναικών σε ποσοστό 30% σε όλες τις πολιτικές δομές.

ΗΠΑ Το ρεπουμπλικανικό και το δημοκρατικό κόμμα έχουν υιοθετήσει κανόνες επιλογής αντιπροσώπων που να διασφαλίζουν ισότητα αντρών και γυναικών.

Βενεζουέλα Το κόμμα της δημοκρατικής δράσης έχει υιοθετήσει ένα ποσοστό 15% για την συμμετοχή των γυναικών στα όργανα του κόμματος.

Ειδικές δομές μέσα στα πολιτικά κόμματα.

Καμερούν Υπάρχει μία γραμματεία γυναικείων υποθέσεων μέσα στην κεντρική επιτροπή του κόμματος. Το κόμμα έχει ένα τμήμα γυναικών το οποίο παίζει δραστήριο ρόλο στην πολιτική.

Καναδάς Τα τρία μεγαλύτερα κόμματα έχουν δημιουργήσει οργανώσεις στα πλαίσια της κομματικής δομής προκειμένου να ενθαρρύνουν τις γυναίκες να θέσουν υποψηφιότητα στις εκλογές.

Φινλανδία Όλα τα κόμματα έχουν γυναικείες οργανώσεις.

Γκαμπόν Η ένωση γυναικών του Δημοκρατικού κόμματος, δημιουργήθηκε το 1972 και έχει σαν στόχο την εκπαίδευση και προώθηση των γυναικών σε όλους τους τομείς συμπεριλαμβανομένης και της πολιτικής.

Ιράν Έχουν δημιουργηθεί δυο οργανώσεις με στόχο την εκπαίδευση των γυναικών στην πολιτική, ώστε να μπορούν να θέσουν υποψηφιότητα στις βουλευτικές εκλογές.

Ιαπωνία Και τα 5 κόμματα που αντιπροσωπεύονται στη βουλή έχουν γραφεία γυναικών.

Μεξικό Το κυβερνών κόμμα PRI, δημιούργησε ένα εθνικό συμβούλιο, για την συμμετοχή των γυναικών στην πολιτική.

Δημοκρατία της Κορέας Το κυβερνών κόμμα της Δημοκρατικής δικαιοσύνης, το κόμμα της Δημοκρατικής επανένταξης, και το κόμμα της Δημοκρατικής Νέας Κορέας, έχουν τμήματα γυναικών με αντίστοιχες γραμματείες τα οποία έχουν επικεφαλές γυναίκες.

Ρουάντα. Υπάρχει γυναικεία οργάνωση μέσα στο MNRD.

Ισπανία Υπάρχουν συγκεκριμένα όργανα για την προώθηση της συμμετοχής των γυναικών σε όλα τα κόμματα που συμμετέχουν στη βουλή.

Σρι Λάνκα Υπάρχουν γυναικείες οργανώσεις και τμήματα γυναικών σε όλα τα κόμματα.

Γιουγκοσλαβία Η Διάσκεψη για τις κοινωνικές δραστηριότητες των γυναικών της Γιουγκοσλαβίας, μια κοινωνική οργάνωση στα πλαίσια της σοσιαλιστικής ένωσης του εργαζομένου λαού της Γιουγκοσλαβίας ασχολείται με όλα τα πολιτικά οικονομικά και πολιτιστικά θέματα που η λύση τους εξαρτάται από την επίτευξη πλήρους ισότητας μεταξύ αντρών και γυναικών.

Ζιμπάμπουε Το κυβερνών κόμμα έχει γυναικείο τμήμα που αντιπροσωπεύεται σε όλα τα κομματικά επίπεδα.